Veronica Geislers tale på Future Greenland 2026

Taler
Veronica Geisler
Gymnasieelev

Dato
19. maj 2026

Sted
Katuaq, Nuuk

Omstændigheder
Talen blev skrevet af Aviaja Irene Hansen, fra GUX i Sisimiut, som også holdt den på gymnasiet i Sisimiut i januar.

Den her tale er skrevet af Aviaja Irene Hansen, fra GUX i Sisimiut. Hun kunne ikke stå her i dag fordi hun skal til studentereksamen.

Men hendes tale er vigtig – for vi er mange, der deler hendes tanker og oplevelser.

Så nu giver jeg jer Aviaja's tale, som hun har kaldt

UNG I NORDEN

Jeg husker første gang, jeg skulle starte på en skole i Danmark.

Jeg husker hvor svært, det var at føle sig anderledes, fordi jeg var grønlænder.

Og jeg véd, at jeg ikke er den eneste.

...

Jeg kan huske de første par år, jeg boede i Danmark.

Jeg gjorde mig mange tanker om, hvem jeg var og hvor jeg hørte til.

Jeg begyndte sågar at skamme mig over at være grønlænder.

Jeg er vokset op med en dansk mor, og har derfor altid følt mig mere dansk end mine venner eller min familie i Grønland.

Og modsat har jeg følt mig for grønlandsk, når jeg har været sammen med min danske familie i Danmark.

Det har ikke altid været nemt.

Vi kender nok alle den varme følelse af at føle sig hjemme.

At have lov til at være og føle sig tryg.

Følelsen af "bare" at kunne være uden at skulle give noget igen.

Den følelse har ikke altid været en selvfølge. Og jeg ved, at mange kan relatere til det.

Der er rigtigt mange fordomme om grønlændere rundt i verdenen.

"Bliver du så Grønlænder-stiv" ? "Bor I, i igloer?"

Det er nogle af de fordomme og spørgsmål, jeg selv har hørt mange gange.

Jeg kan huske, hvor overvældende det kunne være i begyndelsen, og jeg har flere gange undret mig over, hvor uvidende verden er, overfor Grønland.

Samtidigt er det også vigtigt for mig at huske, hvor jeg kommer fra – og at acceptere det.

Jeg er stolt af at være grønlænder!

Nu har Grønland været i alle medier verdenen rundt. "USA's præsident Trump vil købe Grønland." **Den sætning** har været overskriften i **mange** medier.

...

Men tænk lige over det...

...

Trump vil købe et land. Vores land.

Hvad så med os? – Os der bor i landet.

Hvad med folket? – Folket som var været med til at udvikle landet?

Vil han så også købe Os?

Det er jo helt surrealistisk at tænke på, at en så magtfuld mand kan tillade sig at tro, at han kan købe et land, – og en befolkning.

I mine ører lyder det på mange måder **utroligt** nedladende.

Og jeg synes heller ikke, at det skal gøre os mindre værd.

Alt den modstand og uvidenhed vi som grønlændere **mange** gange har mødt, skal ikke stoppe os fra at være os.

Vi er ikke mindre værd end andre mennesker i verden!

I denne usædvanlige situation vi står i, hvor vi ikke bliver spurgt om vores mening, er det vigtigt, vi holder sammen.

Skam skal ikke stoppe os fra at være dem vi er.

Vi, som grønlændere er mageløst gode til at stå sammen, Den varme følelse vi skaber, når vi er sammen, er vigtig at huske på.

Sammen står vi stærkere.

Det store pres vi til dagligt møder udefra, skaber et ekstra stort sammenhold og fællesskab.

Lad os bruge styrken ved det sammenhold.

Lad os ikke blive trykket ned af presset udefra.

Uanset hvem vi er og hvilken situation vi står i, må vi aldrig glemme vores kerne. Vores styrke.

Også selvom det ikke altid er nemt at finde ind til den.

Lad os ikke miste os selv – men holde fast i dét, der er vores identitet.

Jeg hedder Aviaja. Jeg er 20 år gammel
– og jeg er stolt af at være grønlænder.

Jeg hedder Veronica. Jeg er 19 år gammel
– og jeg er stolt af at være grønlænder.

Kilde
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Debattale, Kalaallisut Oqalugiaatit, Nomineret til Årets Danske Tale 2026

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/veronica-geislers-tale-pa-future-greenland-2026